

Formanden (Krabbe): Forhandlingen dreier sig altsaa nu om dette Forslag.

Leth: Jeg skal med Hensyn til det Forslag, som nu fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), tillade mig at yttre, at hvilken Mening man end kan have om den Ordning, som Næringsloven har indført paa det Omraade, som der her er Tale om, og Meningerne derom kunne jo være særdeles forskjellig, saa tror jeg dog ikke at have misforstaaet, at det ligger langt fra de ærede Forslagsstilleres Hensigt — jeg taler om de ærede Forslagsstillere, som have tilladt Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 3, — at fornykke den Ordning, som er kommen tilstede paa dette Omraade ved Næringsloven. Jeg har ikke forstaaet de ærede Forslagsstillere anderledes, end at det var deres Hensigt at hjælpe mindre paa paagjældende Personer end paa de vistnok betydelige Ulemper, som have vist sig at træde frem ved, at den Afstandsbestemmelse, hvorom der er Tale, er henstaaet paa en saadan Maade, at det ikke under nogen Omstændighed er tilladt at foretage den mindste Forandring deri. Det blev under Sagens første Behandling omtalt, at det har vist sig, at, efterat Afstanden var maalt ud, har en Mand i god Tro til, at Afstanden var maalt rigtig, naar den var maalt af en Person, som maatte anses kompetent dertil, indrettet sig paa en Handel, enten ved selv at bygge et Sted eller ved at indrette Handelen i en allerede tilstedeværende Eiendom. Men naar Afstanden dernæst senere er maalt igjen, og der har vist sig mindre Feil ved den tidligere Opmaalning, hvilket har gjort, at den vedkommende Handel ikke er kommen til at ligge udenfor den Grændse, som Næringsloven foreskriver, tror jeg, at det i saadanne Tilfælde maa indrømmes, at ikke alene siger Billighed, men ogsaa Retfærdighed træver, at man ikke her gaar til den allerrigorstes Anvendelse af denne Afstandsbestemmelse. Jeg opfattede ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds saaledes, at dette ogsaa var hans Mening i saadanne Tilfælde, hvor noget Saadant virkelig maatte foresælde. Om nu de ærede Forslagsstillere have givet deres Tanke et heldigt Udtryk ved deres Ændringsforslag, det kan maatte være et Spørgsmaal; thi man kan jo ikke Andet end indrømme, at dette Ændringsforslag giver Indenrigsministeren en Myndighed, som gaar langt ud over saadanne mindre Dispensationer, som der egentlig har ligget i de ærede Forslagsstilleres Tanke skulde finde Sted. Det forekommer mig derfor ogsaa, at det vilde være rigtigt, at denne Sag blev gjort til Gjenstand for en fornøjet Underfølgelse, og jeg skulde tro, at det ogsaa vilde lykkes de ærede Forslagsstillere ved fornøjet Overveielse at redigere Ændringerne saaledes, at de mere svarede til, hvad der virkelig har været Forslagsstillers Hensigt, end de foreliggende

Ændringsforslag kunne siges at gjøre, idet disse unegtelig gaa langt videre. Det er jo altid betænkeligt paa et saa sent Stadium som det, hvor paa nærværende Samling befinder sig, at henviser en Sag til Udvalg, idet der i saa Tilfælde kan være begrundet Frygt for, at Lovforslaget ikke bliver videre fremmet i nærværende Samling. Smidlertid hænder det jo sig ikke saa sjældent, at et Udvalg i ganske kort Tid udfører sit Arbejde og afgiver sin Betænkning, og det vil derfor in. ex. esse mig at høre, hvorvidt de ærede Forslagsstillere mene, at de til 3die Behandling kunne foreslaa Ændringer i den Retning, jeg nævnte, uden Nedsættelse af Udvalg, eller om de maatte tro i deres Sags Interesse, at Behandling i et Udvalg vil være ønskelig.

Bust: Forhandlingerne dreie sig nu om, hvorvidt vi skulle lade dette Forslag, der gik fra 1ste til 2den Behandling uden Udvalg, gaa til et Udvalg nu og altsaa standse dens 2den Behandling. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg kan ikke være med til at stemme for Udvalg, og jeg tror ogsaa, at, hvis det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der, saavidt jeg erindrer, ikke var tilstede ved første Behandling af Sagen, havde hørt, hvad der var Grundnerven i Forhandlingerne dengang, saa vilde han maatte ikke være kommen med de Udtalelser, som han kom med idag. Det ærede Medlem var imod Loven baade af konstitutionelle og af reelle Grunde; men Hovedsagen ved denne Lov var, som det dengang blev fremhævet, ingenlunde at gjøre noget Angreb paa Kjøbstæderne, som det ærede Medlem for Odense (Koch) sagde, men slet og ret det, at der gaves en hel Del Medborgere, som formedelst, lad mig kalde det, Sløseri og Ligegyldighed fra Autoriteternes Side (S. Steffensen: Og fra deres egen!) fra deres egen, siger det ærede Medlem fra Aalborg; det er han i ethvert Tilfælde Bevis skyldig for. Igenoverfor det Tilfælde, der blev nævnt ved første Behandling. (S. Steffensen: Nei!). Jeg siger sandelig jo, og jeg skal opfordre det ærede Medlem til at komme med Beviser, naar han udtaster saa stærke Bestyldninger. Der er nævnt et bestemt Tilfælde ved første Behandling. Siden vi have haft første Behandling, har jeg personlig erkendt mig om, hvorvidt den Paagjældende selv kunde være skyldig, og jeg har modtaget saadanne Oplysninger, at jeg anser mig for berettiget til at tro, at det ene og alene er Autoriteternes Skyld, at Afstandsbestemmelsen ikke er passet. Jeg saftholder altsaa, at Hovedsagen ved første Behandling var, at det ved Sløseri og Ligegyldighed fra Autoriteternes Side var gaaet saaledes, at der var adskillige Medborgere i Landet, som havde faaet Bevilling til at handle; men Autoriteterne vare saa af en eller anden Grund senere blevne opmærksomme paa, at Afstandsbestemmelsen ikke